

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlés Hivatala

Irányszám:

T/2480/42

Érkezett: 2007 MAJ 14.

Módosító javaslat

Dr. Szili Katalin asszonynak
az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

A Házszabály 94. §-a (1) bekezdése és a 102. § (1) bekezdése alapján a a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) és egyéb törvények módosításáról szóló T/2480. számú törvényjavaslatához az alábbi

módosító javaslatot

terjesztem elő:

1. A törvényjavaslatot a következő 34. §-sal javaslom kiegészíteni:

„34. § (1) A Cstv. 27. §-a a következő új (5) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi (5) bekezdés számozása (6) bekezdésre módosul:

„(5) A bíróság az adós fizetéseképtelenségét megállapítja akkor is, ha az adós vagy a végelszámoló a felszámolási eljárás iránti kérelmében úgy nyilatkozik, hogy az adós fizetéseképtelen, tartozását (tartozásait) az esedékességkor nem tudta vagy előreláthatóan nem tudja kielégíteni.”

(2) A Cstv. 28. §-ának (1) bekezdése a jelenlegi rendelkezést követően a következő mondattal egészül ki.

„A Céglapban történő közzétételre a Céglap honlapján napi feltöltéssel kerül sor.”

(3) A Cstv. 49/D. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A zálogjoggal biztosított követelésekkel azonos elbírálás alá esik az a követelés, amely kizárólag a zálogtárgyból történő kielégítés türéseire irányul (dologi kötelezettség, önálló zálogjog), valamint az a követelés is, amelynek végrehajtására az ingóságot lefoglalták, illetve a végrehajtási jogot a felszámolás kezdő időpontjáig [28. § (2) bekezdés e) pont] bejegyezték.

Ez utóbbi követeléseknek a kielégítési sorrendben elfoglalt helyét az ingóság lefoglalásának időpontja, illetőleg a végrehajtási jog bejegyzésének időpontja szerint kell megállapítani.”

(4) A Cstv. 49/D. §-a a következő új (5) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi (5) bekezdés számozása (6) bekezdésre változik:

„(5) Nem alkalmazandó az (1)-(2) bekezdés abban az esetben sem, ha a zálogjog jogosultja a gazdálkodó szervezet többségi befolyással (Ptk. 685/B. §) rendelkező tagja (részvényese), és a zálogjoggal biztosított követelés a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően keletkezett. A fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezte az az időpont, amelytől kezdve a gazdálkodó szervezet tagja (részvényese) előre látta vagy ésszerűen előre láthatta, hogy a gazdálkodó szervezet nem lesz képes esedékességgkor kielégíteni a vele szemben fennálló követeléseket.”

(5) A Cstv. 57. §-a (1) bekezdésének h) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) A gazdálkodó szervezetnek a felszámolás körébe tartozó vagyonából a tartozásokat a következő sorrend figyelembevételével kell kielégíteni:]

„h) azok a követelések, amelyek jogosultja a gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselője, vezető állású munkavállalója vagy azok közeli hozzátartozója [Ptk. 685. § b) pont], illetve élettársa, az adós többségi befolyása (Ptk. 685/B. §) alatt álló gazdálkodó szervezet, valamint az adós ingyenes szerződése alapján fennálló követelések, továbbá a gazdálkodó szervezet többségi befolyással (Ptk. 685/B. §) rendelkező tagjának (részvényesének) azon követelései, amelyek a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét [49/D. § (5) bekezdés] követően keletkeztek.”

2. A törvényjavaslat 29. § (2) bekezdésének a következő módosítását javaslom:

„(2) E törvény 30. §-ának (1)-(2) bekezdése, 31. §-ának (1) bekezdése, 34. §-ának (3)-(5) bekezdése, 35. §-ának (11) bekezdése, valamint a 36. §-a e törvény kihirdetését követő napon lép hatályba.

3. A törvényjavaslat 29. §-a (3) bekezdésének a következő módosítását javaslom:

„(3) E törvény 23. §-a és 34. §-a (1) bekezdésének az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (a továbbiakban: Üvtv.) 5. § (3) bekezdésének i) pontját megállapító rendelkezése, a 34. § (2) bekezdése, valamint a [34.] 35 § (3) bekezdése 2008. január 1. napján lép hatályba.”

4. A törvényjavaslat 31. §-a (1) bekezdésének a következő módosítását javaslom:

„(1) A Cstv. 27/C. §-a (4) bekezdésének g) pontja, a 49/D. § (4) bekezdésének a „tagja,” szövegrésze, továbbá a csodeljárásról, a felszámolási eljárásról és a végelszámolásról szóló 1991. évi XLIX. törvény módosításáról szóló 2006. évi VI. törvénynek (a továbbiakban: Cstvm.) a 21. § (3) bekezdése, valamint a Cstv. 27/C. §-a (4) bekezdésének g) pontját megállapító rendelkezése hatályát veszti.”

INDOKOLÁS

1. A 2006. évi VI. törvény újraszabályozta a felszámolási kérelem benyújtásának feltételeit, a felszámolási okokat. Az új szabályozásba azonban nem illeszthető be az az eset, amikor az adós „maga ellen kér” felszámolást. Figyelemmel azonban arra, hogy a társasági törvény és a csődtörvény új vezető tisztségviselőkre vonatkozó felelősségi szabályai elvárják, hogy a vezető tisztségviselő (és a társaság) megtegye a szükséges lépéseket, így adott esetben azt, hogy önként vállalja a felszámolási eljárás lefolytatását, szükséges, hogy a törvény erre is lehetőséget biztosítson.

Figyelemmel arra, hogy a Cégbözlöny 2008. január 1. napjától honlapon lesz elérhető, illetve a csődtörvény már most is azt írja elő, hogy a jogerős felszámolási végzések közzétételéről a bíróság haladéktalanul intézkedjen, szükséges annak kimondása, hogy ebben a tekintetben az információk nem heti rendszerességgel, hanem napi feltöltéssel érhetőek el.

A csődeljárásról, a felszámolási eljárásról és a végelszámolásról szóló 1991. évi XLIX. törvény módosításáról szóló 2006. évi VI. törvény megvalósította a fizetéseképtelenségi okok újraszabályozását. Figyelemmel kell lenni azonban azokra az esetekre, amikor a felszámolási eljárást az adós (végelszámoló) kezdeményezi, és amely esetek nem vonhatóak a Cstv. 27. §-ának új (2) bekezdésében foglalt rendelkezések hatálya alá. A Cstv. módosítása ezért rendelkezik arról az esetről, amikor a fizetéseképtelenséget az adós kérelme alapján kell a bíróságnak megállapítania.

Nem indokolt általános jelleggel a kielégítési rangsor utolsó, *h)* pontjába sorolni azokat a követeléseket, amelyek jogosultja a gazdálkodó szervezet tagja. A tagi követeléseket csak két további, konjunktív feltétel teljesülése esetén indokolt a *h)* pontba sorolni: ha a tag 1) többségi befolyással rendelkezik és 2) a hitelt olyan időpontban nyújtja a társaságnak, amikor az már a fenyegető fizetéseképtelenség állapotában van. A tag által történő finanszírozás (tagi kölcsön) nem általában és feltétlenül szankcionálandó. A tagi kölcsön sok szempontból kedvező lehet a társaságnak: olcsóbb, könnyebben hozzáférhető, mint a külső forrás (pl. bankhitel). A tag szabadon választhat aközött, hogy a társaságot társasági jogi alapon (a saját tőke emelésével, vagyoni hozzájárulással) vagy polgári jogi alapon (hitelnyújtással) finanszírozza, mindaddig, amíg a társaság olyan helyzetbe nem kerül, hogy harmadik személytől, nem tag hitelezőtől, külső forrásból már nem vagy csak nem a szokásos piaci feltételek mellett tudna hitelhez jutni. A kiegyensúlyozandó érdekek: a finanszírozás elősegítése és a hitelezővédelem. A harmadik személy hitelezők érdeke egyrészt a tag-hitelező döntéshozatal szempontjából kedvezőbb helyzete miatt sérülhet, másrészt azáltal, hogy olyan esetben finanszírozzák a társaság továbbműködését, amikor már a felszámolás lenne indokolt és a nem megfelelően felhasznált finanszírozás révén a társaság működőképessége nem áll helyre, csak tovább csökken a hitelezők között felosztható felszámolási vagyon. E két szempontra tekintettel a tagi követeléseket csak a fenti két konjunktív feltétel fennállta esetén indokolt az egyéb követeléseknek alárendelni. A külföldi szabályozások is jellemzően csak meghatározott tulajdoni hányaddal rendelkező (esetleg csak a társaság döntéshozatalára döntő befolyással rendelkező) tagok esetében és csak a pénzügyi válsághelyzetben nyújtott hitel esetén sorolják a tag által nyújtott hitelt az alárendelt követelések közé. A tagoknak ilyen esetben viselniük kell döntésük kockázatát, hiszen finanszírozásuknak köszönhetően a társaság továbbműködött, a finanszírozás adott esetben az indokolt felszámolást késleltette és tovább csökkentette a hitelezők rendelkezésére álló vagyont.

A csődtörvény a 2006. évi IV. törvénnyel történt módosítását megelőzően a kielégítési rangsor az 57. § (1) bekezdés) *b*) pontjában mondta ki, hogy a zálogjoggal biztosított követelésekkel azonos elbírálás alá esik az önálló zálogjog, illetve az a követelés, amely kizárólag a zálogtárgyból történő kielégítés türéseire irányul (dologi kötelezettség). E szabály a 2006. évi III. törvénnyel végrehajtott csődtörvény-módosítás során indokolatlanul került ki a törvény szövegéből, illetve már a hatályos csődtörvénynek is felróható, hogy e szabályt nem mondja ki mindkét zálogjogi rendelkezésében, vagyis az 57. § (1) bekezdésének *b*) pontja mellett a 49/D. §-ban is. A 2006. évi III. törvény megalkotása során a jogalkotó szándéka nem irányult arra, hogy az általános zálogjogi szabályoktól eltérően az önálló zálogjog, illetve a tisztán dologi kötelezettség esetében megtagadja a zálogjogosult hitelezőtől a zálogjog által biztosított privilegizált helyzetet. Ezért e módosítás visszaállítja, kétségtelenné teszi, hogy a zálogjogosult hitelezőt ilyen esetben is megilleti a zálogjoga alapján a külön kielégítési jog. Az önálló zálogjogra való utalást a módosítás a zárójelen belül helyezi el, tekintettel arra, hogy az önálló zálogjog is a pusztán a zálogtárgyból való kielégítés türéseire irányul, az önálló zálogjog jogosultjának nem kell követelésének fennálltát és nagyságát bizonyítani, erre kifogásként az adós hivatkozhat, ha az önálló zálogjoggal szerződésileg összekapcsolt követelést részben vagy egészben már teljesítette. Anélkül, hogy szükség lenne ennek külön kimondására, természetesen a vagyont terhelő zálogjogra vonatkozó, a Cstv. 57. §-a (1) bekezdésének *b*) pontjában szereplő, 2007. január 1-jétől hatályos szabály alkalmazásában is zálogjoggal biztosított követelésnek minősül az a követelés, amely kizárólag a zálogtárgyból történő kielégítés türéseire irányul (dologi kötelezettség, önálló zálogjog), hiszen mindkét konstrukció előfordulhat a vagyont terhelő zálogjoggal kombinálva is (vagyont terhelő önálló zálogjog, illetve vagyont terhelő dologi kötelezettség).

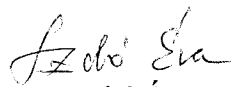
A zálogjoggal biztosított követelés esetében is alkalmazandóak mindazon megfontolások, amelyek a zálogjoggal nem biztosított követelés esetében: a zálogjoggal biztosított tagi követelés nem minden esetben veszt el a zálogjog alapján biztosított privilegizált helyzetét, a külön kielégítési jogot, ezért itt is alkalmazandóak az 57. § (1) bekezdésének *h*) pontját módosító rendelkezésben foglalt megszorítások: a külön kielégítési joggal csak az a tag-hitelező nem élhet, aki többségi befolyással rendelkezik és zálogjoggal biztosított követelése a fenyegető fizetéseképtelenség bekövetkeztét követően keletkezett.

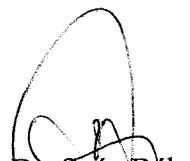
A 2. és a 4. számú módosító javaslatok a Cstv. 49/D. §-a új szabályozásának hatályba lépéséhez szükségesek.

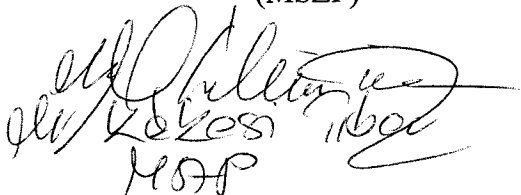
A 3. számú módosító a Céglőny megjelenési formájának változására figyelemmel hatályba lépési koherenciát rendez.

Budapest, 2007. május 14.

Dr. Simon Gábor
(MSZP)

Dr. Szabó Éva
(MSZP)

Dr. Szép Béla
(MSZP)

Dr. Kócsos István
(MSZP)